

РЕШЕНИЕ

№ 23

гр. Попово, 10.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПОПОВО, VI СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Хрисимир М. Проинов

при участието на секретаря Димитринка Г. Лефтерова
като разгледа докладваното от Хрисимир М. Проинов Гражданско дело № 20223520100167 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба, подадена от „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС“ С.А., вписано в Търговския и фирмен регистър под № 542 097 902, с адрес на управление във Франция, гр. Париж, бул. „Осман“ № 1, представлявано от Лоран Давид, в качеството му на изпълнителен директор и член на съвета на директорите чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България, ЕИК 204915054, гр. София, жк. „Младост 4“, Бизнес парк София, сгр. 14, представлявано от законния представител Димитър Димитров, действащ чрез юрисконсулт Н. А. М. СРЕЩУ: Н. И. К. ЕГН: ***** с постоянен адрес гр. В., ж.к. „В.“, ет. ап. и настоящ адрес гр. П. ул. „Д. Б.“, вх. „“, ет. , ап. .

В исковата молба се твърди, че на 20.01.2020 г. между „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ и Н. И. К., бил сключен договор за потребителски паричен кредит № PLUS-17624672 посредством, който страните са постигнали съгласие кредиторът да отпусне на кредитополучателя заем в общ размер на 3100.00 лева за срок от 36 месеца, обхващащ периода от подписване на договора до 15.02.2023 г., съгласно погасителен план, включващ падежните дати на месечните погасителни вноски, техния размер и размер на оставащата главница. Договорено било паричният кредит да бъде изплатен на 36 броя равни месечни вноски, всяка в размер на лева, като в договора е посочена и общата стойност на плащанията по кредита.

Въз основа на индивидуалния кредитен профил на ответника е определен годишен процент на разходите. Кредитополучателят дължал и такса ангажимент, срещу което кредиторът сключва договора при фиксиран лихвен процент по смисъла на § 1, т. 5 от ЗПК, при съдържащите се в договора условия, размери и срокове. Таксата се заплащала от кредитополучателя при усвояване на кредита, като кредиторът удържа сумата посочена в поле „Такса ангажимент“ от общия размер на кредита.“ Лихвеният процент по кредита бил фиксиран за срока на договора. Сумата, предмет на договора била преведена по личната

банкова сметка на ответника, декларирана от същия и посочена в договора за кредит.

На основание на чл. 3 във връзка с чл. 4 от договора за ответника възникнало задължението да погаси заема на 36 месечни вноски, всяка по 138.38 лева, като в чл. 5 от договора било предвидено, че при забава на една или повече месечни погасителни вноски кредитополучателят дължи обезщетение за забава в размер на действащата законна лихва за периода на забавата.

Длъжникът преустановил плащането на вноските по кредит № PLUS-17624672 на 15.10.2020 г., като към тази дата били погасени 7 месечни вноски.

На основание чл. 5 от договора, вземането на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ставало изискуемо в пълен размер, ако кредитополучателят просрочи две или повече месечни вноски, считано от падежната дата на втората пропусната месечна вноска, която в настоящия случай била 15.11.2020 г., от която дата вземането било станало ликвидно и изискуемо в целия му размер, за което от страна на кредитора било изпратено изрично уведомление до длъжника.

Предвид изложеното се моли за решение, с което да бъде признато за установено, че в полза на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А. чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България съществува вземането по договор № PLUS-17624672, обективизирано в заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, издадена по ч. гр. д. № 875/2021 по описа на Районен съд - Попово, а именно: 2757.60 лева - главница по договора за кредит, 795.92 лева възнаградителна лихва, начислена върху главницата за периода от 15.10.2020г. до 15.02.2023 г., 234.56 лева - мораторна лихва, начислена върху главницата за периода от 15.11.2020 до 16.09.2021 , ведно със законната лихва, считано от постъпване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК до окончателното изплащане на вземането.

При условията на евентуалност, в случай че предявеният установителен иск бъде отхвърлен поради ненадлежно обявена предсрочна изискуемост на вземането по кредита преди депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, е предявен осъдителен иск за процесните суми.

Претендират се разноси.

В законоустановения срок, особеният представител на ответника не е депозирал писмен отговор

В съдебно заседание, ищецът, редовно призован, не се явява.

Ответникът, редовно призован се представлява от особения си представител адв. Д., която моли съдът да постанови решение съобразно събраните по делото доказателства, както вземе предвид извършените от ответника плащания по дълга.

Поповският районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По исковете по чл. 422 ГПК, вр.чл. 430, ал. 1 от ТЗ, по чл. 422 ГПК , вр. чл. 430, ал. 2 от ТЗ, и по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, вр. чл. 288 от ТЗ:

От приложение по делото Договор за потребителски паричен кредит № PLUS-17624672/20.01.2020 г., се установява, че същият е сключен между „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ и Н. И. К.. Страните са постигнали съгласие кредиторът да отпусне на кредитополучателя заем в общ размер на лева за срок от 36 месеца, считано от подписване на договора, до 15.02.2023 г., съгласно погасителен план. Договорено било паричният кредит да бъде изплатен на 36 броя равни месечни вноски, всяка в размер на лева, като в

договора е посочена и общата стойност на плащанията по кредита, възлизаща на лв., в която сума са включени „Такса ангажимент“ от лв. и Застрахователна премия лв.

От изслушаната, приета и неоспорена от страните съдебно-счетоводна експертиза, която съдът изцяло кредитира, се установява, че на 21.01.2020 година, кредитът в размер на 3 100 лева е преведен по личната банкова сметка на Н. И. К. и е усвоен. От ответника са били извършени шест плащания, с които са погасени седем вноски за общо 968.66 лева, последната от които е на 01.09.2020 година.

Практика на Съда на ЕС по тълкуването и приложението на Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 г. относно неравноправните клаузи в потребителските договори, приема, че съдът е длъжен да следи служебно за наличието на неравноправни клаузи в потребителските договори, дори и такова възражение да не е било направено от потребителя. По отношение на договорите за кредит на общо основание и съгласно чл. 24 ЗПК се прилагат правилата на чл. 143- чл. 148 ЗПК.

Настоящият състав приема, че договорът за кредит нарушава разпоредбите на ЗПК, поради което е недействителен.

В договора фигурира годишен процент на разходите /ГПР/, но единствено като абсолютна процентна величина, без да бъдат посочени взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на ГПР, каквото е изискването на чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПК. Според разпоредбата на чл. 19, ал. 1 ЗПК, ГПР изразява общите разходи по кредита за потребителя, настоящи или бъдещи /лихви, други преки или косвени разходи, комисионни, възнаграждения от всякакъв вид, в т. ч. тези, дължими на посредниците за сключване на договора/, изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит. В договора липсва конкретизация относно начина, по който е формиран посочения процент ГПР, което води и до неяснота относно включените в него компоненти, а това от своя страна е нарушение на основното изискване за сключване на договора по ясен и разбираем начин /чл. 10, ал. 1 ЗПК/, като последното е самостоятелно основание за нищожност на договора съгласно чл. 22 ЗПК.

Последиците от обявяването на тази недействителност са регламентирани в разпоредбата на чл. 23 ЗПК, предвиждаща, че потребителят дължи връщане само на чистата стойност на кредита, но не и на лихва или други разходи по кредита.

С исковата молба ищецът признава, че ответникът е заплатил 7 месечни вноски, което се доказва и от заключението по съдебно-счетоводната експертиза. Тяхната стойност е общо лв., с която сума съдът приема, че е погасена част от дължимата главница от лв..

Предвид изложеното, настоящият състав намира за основателен само иска за главница до размера от 2 131.34 лв., като за разликата до пълния претендиран размер от 2757.60 лв. подлежи на отхвърляне. Предвид недействителността на договора, на отхвърляне подлежат и исковите за сумата от 795.92 лева - възнаградителна лихва, начислена върху главницата за периода от 15.10.2020г. до 15.02.2023 г. и за сумата от лева - мораторна лихва, начислена върху главницата за периода от 15.11.2020 до 16.09.2021г.

Макар до длъжника да е изпратена покана от кредитора, съдържаща волеизявление на

последния, че обявява кредита за предсрочно изискуем, по делото не са налични доказателства, че същата е получена от ответника. Следва обаче да бъде отчетено извършеното с исковата молба уведомяване на длъжника за настъпилата предсрочна изискуемост, което съобразно трайната съдебна практика се приема за редовно при наличие на предпоставките за това - в случая неплащане на две или повече вноски /чл. 5 от Договора/. Предсрочната изискуемост произвежда действие от уведомяване на длъжника и съответно изискуемостта на вноските с неизтекъл падеж настъпва от момента на получаване на исковата молба от особения представител на ответника /05.09.2022г./ . В този смисъл е Решение № 198 от 18.01.2019 г. по т. д. № 193/2018 г. на ВКС, I т.о.

Дружество – ищец е предявило при условията на евентуалност осъдителни иски за сумите, предмет на установителните претенции, в случай че те бъдат отхвърлени поради ненадлежно обявена предсрочна изискуемост преди депозиране на заявлението по чл. 410 ГПК. Настоящият случай не е такъв, тъй като исковите за договорна лихва и лихва за забава са отхвърлени поради недействителност на договора за кредит, при което съдът не дължи произнасяне по посочените два иска.

По разноските:

На основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 ГПК и предвид частичното уважаване на предявения иск за главница, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените по настоящото дело разноски, пропорционално на уважената част от исковите претенции.

В случая ищецът е направил разноски в исковото производство в общ размер на 920.93 лв. от които 75.76 лв. за заплатена държавна такса, 495.17 лв. за възнаграждение на особен представител, 250.00 лв. за възнаграждение на вещо лице по допуснатата експертиза и 100.00 лв. за юрисконсултско възнаграждение, при което съобразно уважената част от исковите претенции ответникът следва да заплати на ищеца сумата от 518.16 лв.

Съгласно т. 12 на ТР № 4/18.06.2014 г. на ВКС по т.д. № 4/2013 г., съдът който разглежда иска по чл. 422 ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени и в заповедното производство.

В заповедното производство ищецът е направил разноски в общ размер на 125.76 лв., от които 75.76 лв. за заплатена държавна такса и 50.00 лв. за юрисконсултско възнаграждение, при което, пропорционално на уважената част от заявените претенции, ответникът следва да заплати на ищеца сумата от 70.76 лв.

Предвид гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено по отношение на Н. И. К. ЕГН: ***** с постоянен адрес гр. В., ж.к. „В.“, ет. , ап. и настоящ адрес гр. П., ул. „Д. Б.“, вх. „“, ет. , ап. че ДЪЛЖИ на „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС“ С.А., вписано в Търговския и фирмен регистър под № 542 097 902, с адрес на управление във Франция, гр. Париж, бул. „Осман“ № 1, представлявано от Лоран Давид, в качеството му на изпълнителен директор и член на съвета на директорите чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България, ЕИК 204915054, гр. София, ж.к. „Младост 4“, Бизнес парк София, сгр. 14, представлявано от

законния представител Димитър Димитров, действащ чрез юрисконсулт Н. А. М., СУМАТА от лв. /стотинки/ - главница по Договор за потребителски паричен кредит № PLUS-17624672/20.01.2020 г., ведно със законната лихва от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение /27.09.2021г/, до окончателното изплащане на задължението, като за разликата до пълния претендиран размер от лв. ОТХВЪРЛЯ иска като неоснователен.

ОТХВЪРЛЯ предявените от „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС“ С.А., вписано в Търговския и фирмен регистър под № 542 097 902, с адрес на управление във Франция, гр. Париж, бул. „Осман“ № 1, представлявано от Лоран Давид, в качеството му на изпълнителен директор и член на съвета на директорите чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България, ЕИК 204915054, гр. София, жк. „Младост 4“, Бизнес парк София, сгр. 14, представлявано от законния представител Димитър Димитров, действащ чрез юрисконсулт Н. А. М. против Н. И. К. ЕГН: ***** с постоянен адрес гр. В., ж.к. „В. , ет. , ап. и настоящ адрес гр. П., ул. „Д. Б.“ , вх. „“, ет. , ап. , искове за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца СУМАТА от лв. / стотинки/ - възнаградителна лихва, начислена върху главницата за периода от 15.10.2020г. до 15.02.2023 г. и СУМАТА от лв. / стотинки/ - мораторна лихва, начислена върху главницата за периода от 15.11.2020г. до 16.09.2021г.

ОСЪЖДА Н. И. К. ЕГН: ***** с постоянен адрес гр. В., ж.к. „В.“ , ет. , ап. и настоящ адрес гр. П., ул. „Д. Б.“ , вх. „“, ет. , ап. 3, ДА ЗАПЛАТИ на „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС“ С.А., вписано в Търговския и фирмен регистър под № 542 097 902, с адрес на управление във Франция, гр. Париж, бул. „Осман“ № 1, представлявано от Лоран Давид, в качеството му на изпълнителен директор и член на съвета на директорите чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България, ЕИК 204915054, гр. София, жк. „Младост 4“, Бизнес парк София, сгр. 14, представлявано от законния представител Димитър Димитров, действащ чрез юрисконсулт Н. А. М., СУМАТА от лв. / стотинки/ – разноси в исковия процес и СУМАТА от лв. /т стотинки/ - разноси в заповедното производство, пропорционално на уважената част от исковите.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд- Търговище в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Попово: _____